

The people v. O.J. Simpson, American Crime Story

20/09/2018

Ziek in mijn bed, was scrollen door het Netflix-aanbod het enige wat ik nog kon doen. Ik kwam terecht bij *The people v. O.J. Simpson, American Crime Story*. OJ Simpson, wie was dit weeral? Iets met een moord, meer wist ik niet meer. Maar de serie intrigeerde me en ik besloot te kijken. Waar ik geen seconde spijt van had. Ik heb werkelijk elke aflevering verslonden.

De serie slaagt er in het verhaal in al haar gelaagdheden te brengen. De hele context wordt genuanceerd en in evenwicht in beeld gebracht. Ook dringen de makers geen oordeel op. Als kijker beslis je zelf of het hele proces en uitspraak rechtvaardig is of niet. Dat je daar in slaagt als tv-maker, is al een wonder op zich. Des te meer omdat het gebaseerd is op waargebeurde feiten waarvan iedereen wel een uitgesproken mening heeft.

Sarah Paulson (12 Years a Slave, Carol) is subliem in haar rol. Ze speelt Marcia Clark, de hoofdaanklager van het openbare ministerie en doet dit vol overtuiging. Ze brengt de perfecte balans tussen professionaliteit en het menselijk aspect van de hele zaak, een twist waar de echte Clark ongetwijfeld mee gezeten heeft. Ook haar collega aanklager, Christopher Darden (gespeeld door Sterling K. Brown – This Is Us, Crime Wives) schittert in zijn rol.

De cast die de verdediging op zich neemt, haalt dat acteer niveau niet helemaal. John Travolta (Face/Off, Pulp Fiction) zet een ietwat geforceerde Robert Shapiro neer. Al hield ik wel van zijn rol. Machtsgeil, maar gaandeweg toch realistisch. Ik had alleen niet altijd een even spontaan gevoel bij de acteerprestaties, ook al weet ik dat Travolta dit wel kan. Courtney B. Vance (Space Cowboys, Dangerous Minds) nam de rol van Johnnie Cochran voor zijn rekening en deed dat goed. Niet meer of niet minder. David Schwimmer (Friends, Six Days Seven Nights) die optreedt als OJ's vriend Robert Kardashian, heeft me aangenaam verrast. Zijn rol deed me eens niet denken aan Ross. Al was hij te emo, te Amerikaans.

Als ik echt een minpunt mag geven, is het de acteerprestatie van Cuba Gooding Jr. (Jerry Maguire, Men of Honor) die dé OJ Simpson vertolkte. Tijdens het kijken van de serie knaagde zijn personage al een beetje, al kon ik er de vinger niet op leggen. Het was pas achteraf, toen ik ook een documentaire over de voetballersgod had bekeken, dat het me opviel dat Gooding geen waarheidsgetrouwe OJ Simpson neerzette. De échte, zo bleek uit de documentaire, was serieus bij de pinken en wist duidelijk mensen te bespelen. De OJ uit deze reeks leek een slachtoffer van zijn eigen domheid te zijn. Een nar voor zijn publiek. Het wrong een beetje in het totale plaatje dat zo prachtig was opgebouwd.

Tot slot zijn de makers erg ver gegaan in het weergeven van de echte feiten. Onder andere ook door ook echte beelden van toen te gebruiken. Het maakte het af. Wie denkt dat deze reeks enkel en alleen gaat over de vraag of OJ zijn vrouw nu heeft vermoord of niet, zit er volledig naast. De serie toont zonder enige vingerwijzing aan hoe gerechtigheid botst met een publieke opinie en een maatschappelijke context. Hoe mensen een verhaal anders bekijken omwille van hun eigen, vaak zelf niet gekozen, achtergrond. Wat mij betreft een topper van formaat.